

Előfizetési ár:

helyben, házhoz hordva
Negyedévre 2 korona.
Félévre 4 korona.

Vidékre postán küldve
Negyedévre . . . 3 kor. 50 fl.
Félévre 7 kor. — fl.

Egyes szám ára 2 fillér.

KECSKEMÉTI LAPOK

(KECSKEMÉTI FRISS UJSÁG)

Megjelen minden nap,
hétfő és ünneputáni nap
kivételével.

Szerkesztőség és kiadó-
hivatal:

Budai-nagy-útcza 151. sz.,
hova a lap szellemi és anyagi
részére vonatkozó összes
dolgozók intézendők.

Kiadó:

a Rézvény-nyomda.

Szell Kálmán.

A politikai szenvedélyek tarajos hullámai rombolják egész közéletünket. Rombolásuknak talán legsajnálatosabb s mindenesetre legmegdöbbentőbb ténye Szell Kálmán visszavonulása a politikai élettől.

Már most kijelentjük, vagy legalább legerősebb reményünket fejezzük ki, hogy ez a visszavonulás nem maradandó. Különben a magyar közélet legérdekesebb disztól lenne megfosztva. Attól a ragyogó ornamentikától, mely büszke ékessége parlamentárismusunknak s etikai tartalma közviszonyainknak.

Biztosra mondható, hogy az ország nagy vesztesége nem állandó, mert nem lehetnek állandók ezek a feldult viszonyok, amelyek közepett Szell Kálmán nem találhatta meg helyét s így mandátumának letétele által oldotta meg azon nagy antagonizmus problémáját, mely közte s a mai közállapotok közt létrejött.

Gyengéd és nemes lelkének töprengései nyilvánulnak meg egész eljárásában.

Teljesen igazat kell adnunk neki. Szell Kálmánnak egyéni, államférfiai egész lénye csak ezen egyetlenegy megoldást tette lehetővé. Semmiféle más megoldást nem. És nincs igazuk

azoknak, akik vezérlő politikusra nézve kizártnak tartják a visszavonulást s a kik megkövetelik, hogy valamely homlokvonalon mindig harcolni kell, előre vagy visszafordulva a hadisorban. Igaz, ez általános szabály. Követeli a parlamentárismus elve is, Szell Kálmán pedig igaz és emelkedett lelkű hiva, ső mestere a parlamentárismusnak.

Soha senki sem csüggött sem e hazában, sem másutt nemesebb hévvel, fenköltebb gondolkozással a parlamentárismuson, mint éppen Szell Kálmán. De azon az igaz, nemes parlamentárismuson, mely az ő eszmevilágában épült fel, megvilágítva az engesztelődés, kdély és szellem nemes fénye által. És ez a parlamentárismus nem Plató utópiája.

Nem az eszmék pusztja légvára, melyet nyomorult torzkeppé alakítanak a gyakorlati viszonyok. Szell Kálmán parlamentárismus nemcsak kívánatos, hanem egyszersmind gyakorlati lehetőség, sőt dicső kormányzási eszköz volt akárhányszor nemcsak Angliában, hanem nálunk is. Deák Ferenc parlamentárismus egészersmind Szell Kálmáné. Ebben a szellemben gyakorolta ő maga a parlamenti kormányzást. A kívánatos és eszményi állapot az, hogy a parlamentárismus ezen elmélete és gyakorlata találkozzék egymással.

Békés s enyhe politikai időjárások alkalmával ez lehetséges is, mint lehet-

séges volt Szell Kálmán kormányzatának azon időszakában, amidőn a kibékítés és kiegyenlítés jegyében folyhatott a parlamenti küzdelem. Sőt az igaz parlamentárismus keretei elbirják, sőt mintegy kívánják a nagy harcokat is. Am oly harcokat, amelyekben az érvek, a gondolatok s a művészet által feldiszitett szó állnak egymással szemben. Ily harcai és kemény ütközetei voltak Szell Kálmánnak is s ezek képezték az ő valódi elemét. A meggyőződés az igaz parlamentárismus célja. Az elvakult szenvedélyeket azonban a legigazabb és legékesebb szó sem kapacitálhatja. Kormányzatának vége felé már Szell Kálmán is tapasztalhatta ezt. A kiegyenlítést, mely a parlamentarizmus egyik alapelve, már ő sem hozhatta létre s visszalépett a kormányelnökségtől. Visszavonuló útjára virágot hintettek még politikai ellenfelei is, de a magyar parlamentárismus dekadens irányának első komoly jelzője épp ez a virágos ut volt.

A magyar parlamentárismus inentul nem felelt meg Deák s ekképp Szell Kálmán szellemének. És az elvadulás mindig nagyobb és nagyobb méreteket öltött. Szell Kálmán rátói magányából igaz hazafiai bánattal nézhetett s bizonyára nézte is az elvadulás s dekadencia szörnyű jeleneit. Amíg azonban a helyzetből nem

TARCA.

Hazai történetünk állatregéihez.

Irtá: Hanusz István.

Adott a kecskeméti főreáliskola 1904. évi értesítője gyűjteményt „Állatregék hazai történetünkben és népmondáinkban” címen. Elérte pedig a gyűjtőt a sorsa, azóta is lelt néhányat olvasgatás közben, mikor nem keresett. E váratlan leleteket közöljük itt, kielégítésül az előzőhöz.

A Szent Istvántól alapított bakonybéli apátság első apátja Szent Gellért irásközből egyszer elszundított. Történt pedig az alatt, hogy a farkastól üldözött szarvasnő menekült hozzá borjával. A megriadt anyaszarvas elfutott onnan is, a fiát ott hagyta és ijedtében az ügyetlen kis állat az apát ur tentatartóját földöntötte, annyira ragaszkodott pedig a megvédelmezőjéhez, hogy oldala mellől többé nem távozott. Más alkalommal sebzett farkas feküdt a klastrom ajtaja elé, sőt be is ment és nem tágitott, míg a szent őt meg nem gyógyította. Nála maradt ez is és a szarvasborjuval megfért békességben. ■ legendát Szent Gellért életirója után Kátoma históriája tartotta fenn. Csattanósabb

volna pedig, ha ugyanazon farkast szerepeltetné az életiró, amelyik a borju anyját üldözte.

IV. Béla királyunkra majd végzetes lett a pilisi erdőben való vadászat a Benedek-völgyben. Bölény támadta meg a magánosan eserkésző királyt és éppen a legválságosabb pillanatban érkezett oda fia, István; kikapta pedig annak a kezéből az öreg király a kopját és biztos kézzel szúrta szíven a megdühödött vadat 1267. pünkösdi ünnep táján. Nincs ma már bölény sem a pilisi erdőben, sem egyebütt Magyarországon.

1556-ban Dobó és Kendi versenygése nem kevés kárt okozott Várad környékén a magyar ügynek és a versenygésők oka egy fekete ló volt. Rájok szólt ekkor a közvélemény keserősége, hogy őseink fehér lovon szereztek meg a hazát, ők egy fekete lóért teszik kockára. (Magyar történeti életrajzok XX. 1—2. 36.)

Zrinyi Miklós elfogott postagalambjai révén tudta meg 1566-ban az ostromló török, hogy Szigetvár nem bírja már magát tovább tartani.

A jó Evlia Cselebi török történetiró, ki 1660-ban járt nálunk, keleti nagyításával szaporítja magyar történeti állatregéinket. Leír egy magyar vadászatot,

amelynél elefántnagyságu szarvasnők szarvai villa gyanánt állottak, a vöröszőrű medvék hasonlók voltak a bagdadi oroszlanokhoz, az agyaras félelmetes vaddisznók nagyobbak voltak a számárnál; a vadkecskék, juhok akkorák, mint valami tulok. A hálóba fogott medvék egy helyre gyülekeztek, ágas fadarabot kaptak föl és emberhez hasonlóan állottak föl, úgy verték a vaddisznókat és farkasokat. Ezeket ő Csáktornya és Szigetvár táján látta.

Tulul madár van a csáktornyai Zrinyi emléken is.

Nevezetes a Deák Ferenc farkasa. 1857. tavaszán Pusztaszentlászlótól északra fekvő erdőben ült a haza bölese és egy ordas jelent meg előtte. Deáknál fegyver nem volt, csak egy kampós bot. Soká néztek farkasszemmel egymással, de az öreg annyira nem vesztette el lélekjelenlétét, hogy még a szivarja sem aludt el. Végre jónak látta a farkas, hogy odább álljon.

Csinos állatregéket mond el Zakariás Sándor „Várregék” c. könyve Oroszlánkő, Kraszna-Horka, Ajnácskő, Buják, Selmeo, Sirok történetében, de azokat itt érintetlen hagyjuk.

volt kizárva a békés, vagyis a parlamenti kibontakozás lehetősége, addig Széll Kálmán pusztán tartózkodásra szorított. De a hatások és ellenhatások mint vészes hullámok egymásra tornyosultak s végül szükségképp lehetetlenné tették a békés kibontakozást. A kényszerítő viszonyok hatalma megteremtette azon helyzetet, melyen kívül maradt a tranzakciók szelleme s melyben vak szenvedélyek dulását végzik gonosz démonok.

E helyzet kusza csomóját Széll Kálmán csomóbontó keze többé nem oldhatja fel. Ebben a helyzetben Széll Kálmán többé nem találhatja meg helyét. Csak nagyon természetes tehát, hogy a parlamentarizmus mestere elvonul azon küzdőtérrel, ahol többé nem a parlamentarizmus szelleme, hanem a kiméletlen harc s a nemezis szelleme adják a tanácsokat. Magára nézve vonja le Széll Kálmán a logikai következményt, de egyszersmind mély intő jelet foglal magában e tény közállapotainkra nézve. A dekadens vonalon oda jutott parlamentarizmusunk, hogy Széll Kálmán a magyar parlamenti szellem igazi letéteményese most már a *második* vonalon, magából a parlamentből vonul ki. Azt a szellemet követi ő, mely már előtte hagyta el a képviselőház tanácskozó termét. A parlamentarizmus szellemét, melynek nemes és szelíd uralma a ragyogó boltozatok alatt egyelőre véget ért.

Egyelőre, mondjuk. Mert reméljük, a magyarok hazája felett őrködő Gondviseléstől, hogy bár végzetes túsák után, az igaz parlamentarizmus visszanyeri uralmát. Vissza kell nyernie, mert különben a nemzet jövője, sőt léte kerülne kockára. És midőn a harci zaj és fegyvercsörgés által megriasztott szellem ismét visszatér a parlament üléstermébe, vele együtt bizonyára visszatér Széll Kálmán is. Visszatér, hogy továbbra is disze és oszlopa legyen parlamentarizmusunknak és közéletünknek. Talán mint rossz álom mulik el a jelen válság összes rémképeivel és lidércnyomasával együtt, s az ébredés derűs pillanatában ismét azok diszes sorában látja a nemzet Széll Kálmánt, akik a nemzet hivatott vezérei.

* **Őszinte vallomások.** Vázsonyi Vilmos, a szövetkezett ellenzék egyik vezető embere, egyébként is harsányhangú „pártvezér”, az ujonnan megindult *A Nap* című ellenzék estí lapban vezércikkét ír a helyzetről s ebben a következőket mondja: „Azóta (t. i. a november 18-iki ülés óta) ébrezgetjük a közvéleményt. Oktatunk, magyarázunk, tette, ellentállásra serkentünk. Szervezzük az alkotmányvédők csapatjait, hogy végre hatalmas sergő tömörüljenek. Legyőzzük elöljáróinket, visszazoritjuk egyéniségünket, elfelejtjük gyűlölségeinket, csak ébredjen a nemzet és mint a haragos ég zengése, dörögjön a közvélemény. Miért kell ez a nehéz munka? Miért, hogy a nemzet önként, kitanítás, lelkesítés nélkül nem érzi, hogy bilineseket raknak rá? Miért, hogy egyetlen, hirtelen mozdulattal le nem rázza kötelékeit?” Amily őszinte az első rész valamása, ép oly világos a válasz, mely a második részre jut: Mert a nem-

zet *nem látja* a nagy sérelmet s éppen *séggel nem érzi*, hogy „bilineseket raknak rá.” Nem is lármázik egy pár száz jas emberen kívül az országban senki; mert ha látják is a törvényteleniséget a nov. 18-iki ülés határozatában, még sokkal nagyobbat látnak az ellenzéki urak örökös obstrukciójában.

SZINHAZ.

Heti műsor:

Kedden: **Tetemrehívás.** (Páros bérlés)
Szerdán: **Szulamith.** (Páratlan bérlés.)
Csütörtökön: **Aranyvirág.** (Páros bérlés.)
Pénteken: **Boccaccio.** (Féllárak.)
Szombaton: **Kisherceg.** (Páratlan bérlés.)
Vasárnap: **Aszfaltbetyár.** (Páros bérlés.)

* * **A Cigány.** Szigligeti Ede erős hatásu, drámai jelenetekben gazdag, régi jó népszínművét láttuk tegnap este viszont meglehetősen gyenge, vontatott előadásban. A szereplők egynémelyike még szerepét sem tudta s e miatt az előadás mőnete is több ízben megakadt. **Makó** Ayda mindazonáltal, mint mindig, ezuttal is ki fogástalan volt s igaz szenvedélyvel és erős tüzzel előadott szerepeért sok tapsot kapott. A címszerepet, **Zsiga** eigányt Fehér Gyula játszotta, mint vendég, jellegzetesen és teljesen eredeti önálló felfogással. A színház szépen megtelt. (f. d.)

NAPI HIREK.

Kecskemét, november 28.

— **Megtorlás.** A *Függetlenség* 178. száma ilyen címen nekíront a K. L.-nak azért, mert ez 273. számában *»óva* intette polgártársainkat, hogy a másnapi közgyűlésen fel ne üljenek azoknak a demagógoknak, akik személyes hiúságból vagy titkolt önérdékből a szenvedélyeket föl akarják korbaécsolni. Teszi ezt pedig olyan viszszataszító hangon és hallatlan modorban, mely még a vidéki zugzsurnalisztika országgraszoló példáiban is példátlan. Tomori Jenő nem tételezi fel rólam, hogy *»rézsem* legyen e példátlan ocsmányságban(?)», mivel *»jóizlésű, tisztességes úriembernek ismer.*» Nagyon sajnálom, hogy tegnapi cikke után én ugyanezt többé nem mondhatom el róla; azt hiszem, az egész magyar tisztességes zsurnalisztikában, fővárosiban és vidékiben, kormánypartiban és ellenzékiben, nem fog találni egyetlenegy sem, aki elmondhatná. Mégha a K. L. idézett cikkében volt is valamelyes támadás, semmi esetre sem olyan, mely Tomori Jenő kloaka-válaszát legtávolabbról is indokoltá tenné. Elismerve akár Tomori Jenőnek azt a jogát, hogy Szappanos Istvánért helyt álljon: a fent idézett sorokból senkisésem fogja elismerni azt a jogát, hogy ilyen lehetetlen formában keljen védelmére annak, amit senki sem kifejezetten, sem alattomban meg nem támadott: Szappanos István *»polgári becsületének és tisztességének.*» Legkevésbé van joga ehhez az ellenzéki sajtó bármely organumának, amelynek legenyhébb kifejezése a szabadelvű párt tagjaira a *»hazaáruló*» és a *»gazember*», amikhez képest a *»személyes hiúság*» vagy *»titkos önérdék*» — elismerheti Tomori Jenő — legalább is selymes kifejezések. Kijelentve még, hogy a K. L.

szóban forgó cikkének megírásában vagy sugalmazásában sem dr Nagy Mihálynak, sem dr Szeless Józsefnek, sem senki másnak — amint azt Tomori Jenő már *előzőleg igen jól tudta* — semmiféle része nem volt, kijelentem azt is, hogy a felelősséget érte teljes mértékben vállalom s a megtorlást — mindenestre korrektebb és nekem megfelelőbb formában — meg is fogom találni. *Dr Szántó Kálmán.*

— **A polgármester fölhívása.** A polgármester a következő fölhívást intézte a th. bizottság tagjaihoz: Felkérem a törv. hat. bizottság azon t. tagjait, akik a városokra alkotandó külön törvény irányelveire vonatkozó felirat tervezetének bizottsági tárgyalásában résztvenni kívánnak, e célból a főjegyzői hivatalnál a folyó év december 5-ig bezárólag jelentkezni sziveskedjenek. Kecskeméten, 1904. november 26. Kada Elek polgármester.

— **Előléptetés** Örömmel adjuk hírül t. olvasóinknak, hogy helyi társadalmunk egyik legnépszerűbb egyéniségét, **Kozma** János rendőrfogalmazót tb. rendőrkapitányává nevezték ki. Igaz szívvél gratulálunk az előléptetéshez.

— **Hangverseny.** Ritka erkölcsi sikerű, de annál kisebb anyagi haszonnal járó hangversenyt rendezett a joghallgató ifjuság szombaton délután 5 órakor a városi székház dísztermében. A hangverseny egyes számai igen nagy gonddal voltak összeválogatva s az a kicsiny, előkelő közönség alig győzött tapsolni a kiváló szereplőknek. A *Kecskeméti Dalárda* nyitotta meg a hangversenyt, ezuttal **Lányi** Ernő *„Ezer év”*-ét adta elő **Mihó** László karnagy vezetésében igen nagy hatással. Majd **Martos** Ferenc, a nagy nevű fővárosi író olvasott föl egy felvonást legújabb operettjéből a *Gűlbabából*. Utána **Korányi** Frida, szintársulatunk egyik legelőkelőbb tehetségű tagja énekelt el Bizet *Postoraleját* és *Dionczi* Oszkárnak *Lilionszál* c. kuruedalát; hogy az első számot kifogástalan izléssel, finomsággal énekelt el az ő gyönyörű mezzo szopránján, mondani is fölösleges, de hogy a kurucnótát par excellence opera-énekesnő létere igaz érzéssel, magyaros színezéssel és temperamentummal tudta bemutatni: ezzel nagy tehetségének újabb oldaláról mutatkozott be közönségünknek, amely eddig is kitüntető rokonszenvének számtalan tanujelével halmozta el. Tombolt és éljenzett elragadtatásában az ifjuság is s nem nyugodott, a míg a derék művésznő újranak el nem énekelt egy újabb időben igen fölkapott magyar nótát (Nyári estén furulyaszó hallatszik). — E fényes szám után csak olyan jönevű, nagystilű művészember bilineselhette le a hallgatóság figyelmét, mint **Koller** Ferenc, a zeneiskola hegedű tanára. Játéka briliáns technikájának nem egyszer adta már impozáns tanujelét, most lélekből jövő meleg tónusát, előadói génijét esodáltuk meg, midőn pompás, eredeti felfogással eljátszotta **Wilhelmj** világhírű *Románcát* s **Hubay**nak egy bájos, kedves kis apróságát. Barátai hatalmas babérkoszorúval lepték meg s ő e megható figyelemre azal válaszolt, hogy elhegedülte a legszebb magyar nóták fejedelmét, a *Repülj fecs-kémet* s köny fakadt a szemekben a szárazfa siró hangjai nyomán. Végzetül még **Hönig** Manó joghallgató szavalt drámai erővel, nagy intelligenciával, méltó befejezésképp a gyönyörű hangversenynek.

— **Aranylakodalom.** Ritka szép ünnepegyeség folyt le ma a Szentferenc-rendiek templomában, hol fényes istentisztelet folyt le Horváth János ny. rendőrbiztos és neje Tassy Juliánna egybekelésének ötvenedik évfordulója alkalmából. Az egybegyűlt nagyszámu rokonság meghatottan üdvözölte a könnyekig elérkező jubiláns házaspárt, kik ugyszólván

gyermekkorukban kötötték meg frigyüket 1854-ben, a mikor a vőlegény 18 s a menyasszony 17 éves volt. Az aranylakodalommal egyidejűleg az ünnepeit férfiú városi tisztviselőségének 25 éves jubileuma is összeesik s így a kettős ünnepség derűs hangulatában vígan folyt a lakoma, melyre a szép számú rokonság a fővárosból is összegyűlekezett. (Beküldetett.)

— **Hivatali viselő mérnökök külön munkái.** A miskolci kereskedelmi és iparkamara az iránt kereste meg a kereskedelmi minisztert, hogy a hatósági, vasuti és állami mérnököket tiltsa el a külön munkák elvállalásától. Mint értesülünk, a miniszter e kérés teljesítését megtagadta. Tehát még a miniszter is megengedi, hogy a mérnöki tisztviselők néha-néha a „saját zsebükre dolgozzanak!”

— **A lajosmizsei vasut.** A kecskeméti lajosmizsei vasut építési munkálatai nagyban készülnek és közelednek a befejezéshez. Az állomások és őrházak teljesen készen vannak, most a szobafestési és mázoló munkák készülnek. Ha az idő ilyen enyhének marad és ha a nagyobb hidegek hirtelen be nem állanak, a vasutat a jövő hó végén okvetlen átadják a forgalomnak. Egyelőre azonban csak gőzüzemre berendezett kocsik fognak közlekedni, mivel a motoros kocsik még nincsenek készen s csak a jövő év tavaszán készülnek el teljesen. Akkor azután a vasut az eredeti terv szerint, tehát motorral fog közlekedni.

— **Segédkönyvelő választás.** A Gazdasági Gözmalom igazgatósága legutóbbi ülésén a megüresedett segédkönyvelői állásra egyhangulag ifj. Csomák Gábor kereskedőt választotta meg.

— **Hölgykoszoru-estély.** A kereskedelmi alkalmazottak szakegyletének helyi csoportja tegnap este szépen sikerült mulatságot rendezett a városi Vigadóban. A mulatságon Csizmadia Sándor és Gárdos Mariska felolvasást tartottak, mely után a nagyszámú fiatalság táncra perdült s pompás jókedvben a kora reggeli órákig maradt együtt. Az estély anyagi tekintetben is jól sikerült.

— **Zálogházi árverés.** Kecskemét th. város zálogházában 1904. év február hó 16 tól 1904. március hó 31-ig terjedő időben elzálogosított tárgyak és pedig 1942. számtól 3757. számig terjedő arany, ezüst és ékszertárgyak, valamint a 4620. számtól 9957. számig terjedő réz, ruha, tolműek, amennyiben f. é. december hó 11-ig nem rendezteinek, december hó 14 én nyilvánosan elárvereztetnek. Az árverés kezdete délelőtt 8 órakor.

— **Szerencsétlenség a Rávagyban.** Egy törött lábu embert szállítottak be ma délután a városi kórházba. **Szigeti Sándor** kereskedő jelentette a rendőrségnek, hogy a Rávagy téren fekszik **Jarabik János** munkás összetört lábbal, eszméletlen állapotban, erre aztán a mentőkocsik ki is ment a jelzett helyre s a súlyosan sérült embert fölvette. A kórházba kimentek hozzá **Szűcs István** rendőrbiztos és dr. **Damó Zoltán**, de hogy a kihallgatásnak mi lett az eredménye s hogy a sérülés milyen természetű, arra nézve nem kaptunk tudósítást. Hír szerint egy nagy, százakós hordó ment keresztül **Jarabik** lábain s azokat teljesen szétroncsolta.

— **Sertéstolvajok.** Ugyancsak nagy kárt okoztak ismeretlen tolvajok az éjjel Fehér Lajos sertéskereskedőnek; ellopták 10 drb hizott sertését. A rendőrség megindította a nyomozást, amelynek azonban mindeztideig semmi eredménye.

Agyonszurta a feleségét.

Esküdszéki tárgyalás.

Utea András félegyházi juhvágó ügyét tárgyalta ma az esküdszék, aki

Félegyházán f. év szeptember havában feleségét agyonszurta. A tényállás a tárgyalás folyamán a következőképpen derült ki:

Utea András juhvágó dologkerülő, iszakos ember volt. Folyton részegeskedett, mesterségét elhanyagolta s mindig a korsómban lakott. Feleségével e miatt napirenden volt közöttük a szóváltás, a melynek végeztével Utea uram több ízben véresre verte feleségét. Így f. év január havában vasvillával úgy összeverte feleségét, hogy két hétig nyomta az ágyat. Felesége ekkor el is akart válni tőle, férje kéréseire azonban, aki javulást ígért, letett erről a szándékáról és visszatért férje lakásába. Utea azonban csak nem hagyott föl az ivással s így a civódás a házastársak között meg nem szűnt. Folyó évi szeptember hó 10 én újból pénzt kért feleségétől pálinkára, felesége azonban nem akart neki adni, összezördültek s a szóváltás hevében egy **birka-vágó késsel feleségét mellbe szurta, úgy, hogy azonnal meghalt.** Két büncselekménnyel, házastársán elkövetett szándékos emberölés büntetvével és súlyos testi sértés vétségével vádolva állott ma az esküdszék előtt.

A tárgyalást negyed 10 órakor nyitotta meg **Stipl Károly** elnök. Szavazó bírák: **Kardos Antal** és **Kazinczy Lajos.** A vádhatóság képviselője dr. **Kiss János** kir. ügyész, védő dr. **Popper Aladár** ügyvéd. Esküdtékké kisorsollattak: **Farkas Ignác, Fabianek Vilmos, Pető Illés, Kneffel Lajos, Vesszősi József, Dégi Imre, Rékasi László, Moesi László, Giechler Jenő, ifj. Dobos Mihály, Kondor János, Fekete Sándor.**

Vádolt a tárgyalás során beismerte bűnösségét a szándékos emberölésre vonatkozólag, a másik büncselekményt illetőleg tagadta, hogy feleségét június hóban bántalmazta, ez nagy esés következtében sérült meg. Védelméül azt hozza fel, hogy részeg lévén, öntudatlan állapotban követte el tettét.

Dr. **Kecskeméti István**, dr. **Damó Zoltán** és dr. **Czobor Károly** orvos szakértők kihallgatása következett ezután, a kiknek véleménye szerint a halál feltétlen oka a szurás volt, az első sérülésre vonatkozólag pedig úgy nyilatkoztak, hogy azt a sértett saját elesése által nem okozhatta.

Az orvosszakértők és a tanuvalomások befejezése után a kérdések megszövegezésére, majd a perbeszédre került a sor. Dr. **Kiss János** kir. ügyész a vádolt bűnösségét bizonyította, míg ezzel szemben dr. **Popper Aladár** hatásos és formás védőbeszédében védence ártatlansága mellett érvelt és beszámíthatlanságára való tekintettel felmentését kérte.

Az elnök magyarázó szavai után az esküdték tanácskozásra vonultak vissza s rövid idő múlva meghozták marasztaló verdiktjüket, melynek alapján a törvényszék vádoltat a Büntetőtörvénykönyv 279. és 280. §-ban meghatározott házastársan elkövetett szándékos emberölés büntetvében, valamint könnyű testi sértés vétségében (301 §.) mondottak ki vétkesnek és az enyhítő körülmények tekintetbe vételével **14 évi fegyházra** és ötven korona pénzbüntetésre ítélte.

Rálőtt a szeretőjére.

Érdekes ügy szálaít bogozza a rendőrség bünyügyi osztálya. Egy részeg munkás rálőtt a régi szeretőjére, s mindeztideig nem sikerült kitudni, hogy valami elvetemült gonosztevő került-e hurokra, avagy csak ittás állapot szülte garázdálkodás verte-e föl a Máriaváros nyugalalmát. A mai kihallgatás eredményét a következőkben összegezzük olvasóink számára:

Farkas József vasnti munkás, akinek az I. tizedben kiskorosmája is van, régen vad házasságban élt egy **Laczi Magdolna** nevű hajadonnal; a szerelmi

viszony azonban hamarosan fölborlott, mert a lány ráunt az iszakos, geromba természetű emberre s a faképnél hagyta. **Farkas** azonban sehogyse tudott a szeretője hűtlenségébe beletörődni, örökké zaklatta, térjen vissza hozzá s hogy aztán egyremásra kaptá a visszautasító feleleteket, meg is fenyegette a lányt, hogy „baj lősz ebből **Magdus, mógládd!**”

Tegnap aztán alaposan felöntve a garatra, beállított **Laczi Magdolna** házába, ahol épp többen látogatóban voltak, köztük a **Tasi** és **Papp** testvérek is. **Farkas** újra csak rágyújtott a régi nótára: hivta vissza a leányt. S mikor ismét kitérő választ kapott, hirtelen előrántotta a revolverét s rálőtt a szeretőjére, de lövése nem talált. Ekkor már odaugrottak a **Tasi** fivérek is, átkarolták a részeg embert, hogy kicsavarják kezéből a fegyvert. E közben **Farkas** újra lőtt s **Tasi Lászlót** állon találta, akinek sebe azonban nem komoly természetű. Nagy nehezen aztán sikerült lefogni a dühöngőt s a rendőrség fogházába szállítani. A kihallgatás befejeztével ha bebizonyul, hogy **Laczi Magdolnát** meg akarta ölni, átkísérik az ügyészséghez.

Felelős szerkesztő:

Dr. NAGY MIHÁLY.

Főmunkatárs:

Dr. SZÁNTÓ KÁLMÁN.

Laptulajdonos:

a **Kecskeméti Szabadelvű-párt.**

1029—1904. vgh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közzé teszi, hogy a budapesti kir. kereskedelmi és váltó Törvényszéknek 1903. évi 92560. számú végzés dr. **Szende Amigél** ügyvéd által képviselt **Budapesti Hitelforgalmi Szövetkezet** peres részére **Latkóczy Rezső** alperes e 2000 korona követelés és jár. erejéig eldelt kielégítési végrehajtás folytán alresnél lefoglalt és 2360 koronára becsingóságokra az 1904. V. 55/11. járásbírói számú végzéssel az árverés elrendeltetve annak az alap- és felülfoglaltatók részére is, amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna Kecskeméten alperes lakásán III. tized Homoki utca 93. számú házban leendő megtartására határidőül 1904. évi december hó 3-ik napjának d. u. 2 órája tűzetik ki, mikor a bíróság lefoglalt bűtorok és egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban már eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírt kiküldöttnél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Kecskemét, 1904. nov. 19 én.

Fritz Mór.

3371—1—1

kir. bír. végrehajtó.

Bánó örökösök tulajdonát képező 250 db birka eladó.

Értekezni lehet a tulajdonosokkal Nagyvásári-utca 108. szám alatt, ahol

10 darab heverő ló is van

eladó.

7162—1904. tk. szám.

Arverési hirdetmény.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Kecske-mét város közönsége végrehajtatonak Rivészy János elleni 800 korona és 476 korona 85 fillér iránti, továbbá Kerekes László Lajos János, továbbá a kecskeméti Izraelita Hitközség esatlakozóknak 300 korona, 867 korona 39 fillér és 1311 korona 40 fillér iránti követelés kielégítése végett a kecskeméti 6212. sz. betétben A I. 1—5. sorszám alatt felvett jószágtestnek Rivészy János nevén álló 793 korona becsértékű felelője az 1904. évi december hó 14-ik napján d. e. 9 orakor a királyi törvényszék telekkönyvi helyiségében megtartandó nyilvános árverésen az egyidejűleg megállapított s a hivatalos órák alatt a telekkönyvi hatóságnál, valamint Kecske-mét városházánál megtekinthető feltételek mellett a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Venni szándékozik tartoznak a becsár 10 százalékat készpénzben, vagy ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni.

Kelt Kecske-méten, a kir. tszék mint tkvi hatóságnál 1904. szeptember 22-én.

3272—1—1 (P. H.)

A Mayerfi-féle Ezüst-fehér szinszappan

a legjobb mosószappan.

Kilencenként 64 fillérért minden jobb fűszerüzletben kapható.

Tessék ügyelni, hogy minden darabon rajta legyen a „Mayerfi” név. 2882-150-102

Ör. kel. Egyház épületében levő volt gépraktári helyiségek

05. február 1-től bb évre kiadó.

ekezni lehet **Kozma Döme** adnokkal, Katona József-utca 38. szám alatt. 12—10

Egy jóforgalmú kovács-műhely lakással együtt
1905. évi május hó elsejére kiadó. — Értekezhezhetni **Tasi László** bognáriparossal, Vásári-kapu, Kőhid-úteza, 190. szám alatt.

A m. t. hölgyközönség b. figyelmébe!

A m. t. hölgyközönség szives tudomására hozom, hogy mindenféle **kézimunkák, lámpaernyők és divánpárnák montirozását, horgolt futók és asztalközepek beállítását izlésesen, gyorsan és jutányosan elkészítem.** Miért is kérem a t. hölgyközönséget, hogy úgy ebben a dologban is, mint a kalapok készítésében bizalmával ajándékozzon meg.

Vagyok teljes tisztelettel:

Sasvári Böske

divatárusnő.

3365—6—2

A téli-idény beálltával

szives tudomására hozom a n. é. közönségnek, hogy

CZIPÉSZ-ÜZLETEMBEN

a legújabb divat szerint, a legszebb és legjobb anyagból készítek

férfi-, női- és gyermekcipőket,

kiváló szakértelemmel és izléssel

vizmentes téli- és korcsolyaczipőket, jutányos árak mellett.

Bőrkészletem a legnagyobb választékban áll raktáron és a t. megrendelő **tetszés szerint jelölhet ki magának** puha borjúbőrt, finom zergebőrt, kezyü-, zsevró-, zsevrólakk- és bokszbőröket, melyeknek finomsága és tartóssága **föltűlmúlja** az eddigi bőrneműeket.

Igyekeztem mindenkor odairányul, hogy t. megrendelőim legkényesebb igényeit is minden tekintetben kielégíthessem. 3345—12—6

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kérve, vagyok

kiváló tisztelettel: **Kiss Sándor** czipész-mester.

Kecske-méten, Széchenyi tér 2-ik szám alatt.

SÉGNER LIPÓT

kárpitos- és diszitő-üzlete Kecske-méten,
a rom. kath. egyház bazárépületében, az Itezés piacon.

Kész kárpitos bútorok kaphatók!

Készít minden, a kárpitos szakba vágó munkálatokat.

Tapétázást, javításokat és átalakításokat

3266

jutányos árak mellett eszközöl.

50—23

Tisztelettel értesítem Kecske-mét város és vidéke n. é. közönségét, hogy

Kecske-méten, Kisbudai-utca 20. szám alatti házban

czipész-üzletet nyitottam.

A székes fővárosban szerzett tapasztalataim alapján készíthetek bár mily **különleges** — és a legkényesebb igényeknek is megfelelő — szóval minden, a **czipészeti szakba vágó munkákat.**

Készítek a **legkitűnőbb anyagokból** elegáns, könnyű, tartós utcza- és szalon-czipőket; a legkitűnőbb **úri-, női- és gyermek-czipőket**, valamint a legerősebb vadász- és lovagló-csizmákat a legjutányosabb árak mellett. — **Javításokat pontosan** eszközölöm. Magamat a nagyérdemű közönség szives pártfogásába ajánlom, — vagyok

kiváló tisztelettel: **Gyuris Lajos** czipész-mester.

3351—30—5

Legújabb és legjobb háztartási

● ● **szén** ● ●a **Józsefaknai kőszén**

úgy fűtéshez,

mint főzéshez egyaránt kitűnő, mert szagtalan és salak nélkül ég el.

Egy próbamegrendeléssel mindenki meggyőződhet róla.

100 kilogramm házhoz szállítva 2 korona 40 fillér.

(1 frt 20 kr.)

Főelárusító helye Kecske-méten:

ZILZER ADOLF-nál

Mezei- és Trombita-utca sarkán.

3310

Ugyanott

30—24

száraz cserfahasáb

méterölenként házhoz szállítva

2 koronáért kapható.

Ugy szintén

vágott tűzifa, porosz kőszén és budapesti koks

a legolcsóbb árak mellett.